

شپږم څپرکے

غر پوهنه او ليک دود

۸

په تېر پسي

حبيب الله تږے

دې خوا نسيي. په دې دوره کبسي غرپوهانو Phoneticians د غرونو د تشریح او د کبسل شوو علامو په واسطه د هغو د بنودلو او څرگندولو په برخه کبسي ډېره زياته علمي ذخيره راټوله کړه، چې نن هم د ژبپوهانو د ډېرو مطالعاتو اساس ده.

دامطالعه هسي سرسري او سطحي مطالعه نه وه، بلکې کاملاً علمي او د لابراتوار مطالعه وه، چې پوهان يې په عام ډول سره فونيتکس Phonetics بولي او دا بيا ځانته دوه څانگې لري، چې يوه يې Articulatory Phonetics بلل کېږي او په دې کبسي د غريز جهاز د غرو حرکات او څرنگوالی مطالعه کېږي. بله څانگه يې اکوستي فونيتکس Acoustic Phonetics بلل کېږي او په دې کبسي د وييز غر څپې او څرنگوالی مطالعه کېږي. (۱)

۲- د وييز غر مطالعه تر هغو لا د ژبپوهانو په درد دومره نه لگيده تر څو، چې ځيني نوي ماشينونه اختراع شول، ځکه د غر د مطالعې پخواني ماشينونه لکه کيموگراف Kymograph په دې لاره کې دومره گټور نه وو اما کله، چې په دې وروستيو کلونو کې ځيني نوي ماشينونه اختراع شول، لکه د اواز سپکټوگراف Sound Spectrograph هلته، نو بيا فونيتکس ډېر زيات د ژبپوهنې په درد ولگېد، ځکه دغه ماشين کولای شي، چې د غريزو څپو څرنگوالی هسي ثبت کړي لکه په گريدا کې، چې واقع کېږي، دغه ډول دا

۱-۲. په تېرو بحثونو کبسي ما دې خبرې ته اشاره وکړه، چې د ليک هر معمول سيستم فقط د ژبې يوه نيمگړې ثبته شوې بڼه ده، مگر سره له دې هم د ليکونو تر منځ دومره توپير موجود دے، چې ځيني له ځيني نورو نه زيات کره شوي دي. مگر ډېر کره معموليکونه هم دا نه شي کولے، چې ژبه د خپلو ټولو مميزاتو سره ثبته کړي. له هم دې لامله ده، چې د ليک او املاء د بدلون او کره کولو مسئله له ډېرو پخوا وختونو څخه د توجه وړ گرځېدلې او څېړل شوې ده.

چې زه يې دلته د اوږدې تاريخي څېړنې نه تېرېږم (۱) او له هغه وخت څخه پرې غرېږم، چې پر دغې مسئلې د اوسنيو ژبپوهانو له خوا اساسي او علمي څېړنه شروع شوه.

دا هغه وخت دے، چې ژبپوهان د وييز غر د مطالعې په هغه ډول لگيا شول، چې فونيتکس Phonetics بلل کېږي.

د نوې ژبپوهنې تاريخ "د وييز غر د ډېرې عميقې او ژورې مطالعې دوره هم له ۱۸۷۰ نه راپه

۱- په دې برخه کې وگورئ د ليکونکي مقاله 'د ليک د کره کولو او بدلون مسئله' کابل مجله کال ۳۹.

د هم دې ژورو مطالعاتو په لړ کېنې وو، چې پوهانو د وييزو غږونو د ډېرو کوچنيو توپيرونو د ثبتولو دپاره د يوې ډېرې غني اورېدونکې الفبا په فکر کېنې شول، ځکه دوي غوښتل، چې دوييز غږ د هرې هغې جلا بڼې دپاره يوه نښه وټاکي، چې توپيري يې په اکوستيک فونيتيکس پورې اړه لري، مگر څرنگه، چې دا توپيري يوازې په لابراتوار کېنې د فزيکي آلاتو په واسطه ليدل کېږي او فقط خپله غږ پوهان پرې پوهېږي او د ژبې ويونکي نه ورته ملتفت کېږي.

نو له دې لامله دا ليک يوازې دوييز غږ د علمي مطالعاتو په برخه کېنې مفيد ومنل شو، مگر له ۱۹۲۰ نه راپه دې خوا ستر ژبپوهان په دې فکر شول، چې وييز غږونه يوازې هغه وخت اهميت لري، چې په ژبه کېنې يوه ځانته وظيفه ترسره کړي او دا هم هلته کولې شي، چې د کلماتو په معنا کېنې تغيير راولي. دا کار په خاص ډول سره په پراگ کېنې د نيکولاز تروبتز کوي **Nicholas Trubetskoy** او د هغه د ډلې او په امريکا کېنې د اډوارډ سپير **Edward Sapir** او ليونارډ بلوم فيلډ **Leonard Bloomfield** او نورو په واسطه په ډېرو زياتو کوښښونو ترسره شو. په دې ترتيب ژبپوهان دې ته راغلل، چې مونږ بايد يوازې په دې پسې نه شو، چې هسې وييز غږونه نه تشخيص او د کښل شوو نښو په واسطه يې ترسيم کړو، بلکې زمونږ دا کار بايد دوييزو غږونو هغو عاملو واحدونو ته متوجه وي، چې د معنا له نظره اهميت لري. يعنې په معنا کېنې تغيير راولي.

ماشين کولای شي، چې خپله د غږ د شدت تکرار او نور خواص تجزيه او تحليل کړي. له دې لامله ژبپوهان په ژبپوهنه کې يو ډېر ستر انکشاف د همدې ماشين اختراع بولي.

هم دا عامل او مهم د غږ واحدونه دي، چې ژبپوهان يې فونيم **Phoneme** بولي.

۲-۲. دوييزو غږونو د تحليل او تجزيې دا وروستې گام، چې له آره په فونيتيکس بنا دے، پوهانو د عملي غږ پوهنې **Practical Phonetics** يا فونالوجي **Phonology** يا فونيمکس **Phonemics** يعنې فونيم پوهنې په نامه ياد کړ او د هغې علمي عصري او منطقي الفبا بنسټ، چې پوهانو د فونيمکس الفبا **Phonemics alphabet** په نامه ياده کړې په هم دې مطالعه بنا دے، ځکه په دې الفبا کېنې دا اصل دے، چې بايد هر فونيم د يوې ځانته کښل شوې علامې په واسطه وښودل شي، چې ژبپوهان نن دغه نښه گرافيم **Grapheme** بولي، اما بايد ووتل شي څه رنگه چې خپله د فونيمکس مطالعه پر فونيتيکس بنا ده دغه ډول د فونيمکس الفبا بنياد هم فونيتيکس الفبا ده، چې دا دوهمه ډېره مغلقه او غني ده. کومې الفباوې، چې د دې مطالعاتو په لړ کېنې په غرب کېنې رامنځ ته شوې دي، شمېر يې ډېر زيات دے او زه يې دلته له يادونې نه تېرېږم، مگر کومه الفبا، چې له دې جملې څخه ډېره زياته تعميم شوې هغه بين المللي فونيتيکس الفبا **International Phonetics alphabet** په نامه ياده او په ۱۹۱۲ء کېنې د يوه بين المللي انجمن له خوا منځ ته راغلې ده.

۲-۳. مروجې الفباوې له دې اصل سره، چې هر فونيم دې د يوې ځانته کښل شوې نښې په واسطه يعنې گرافيم وښودل شي سر نه خوري. مثلاً په انگليسي عنعنوي املاء کېنې مونږ گورو، چې د **Sun** -نمر- او **Son** -زومے- کلمات جوړ دي له عېن فونيمونو نه، مگر ليکل کېږي په جلا جلا بڼو، مگر

Lead اسمي شکل او Lead فعلی شکل د فونیمونو له نظره یو له بله سره جلا دي، خو لیکل کېږي یو ډول.

دغه ډول د So, Sew, Sow, Though, Beau, hoe, owe واړه خاتمی عین فونیمونه دي، خو لیکل کېږي په بېلو بېلو ښو دغه ډول Though, bough, through, cough, lough خاتمی واړه بېل بېل فونیمونه دي، خو لیکل کېږي په عین ښه. دغسې "X" توری یوازې یو فونیم نه ښیي، بلکې کله ks غږ ښیي لکه په Tax کښې او کله د gz لکه په Examine کې. په هم دې ترتیب "C" کله د "k" فونیم ښیي لکه Cas او کله د "s" فونیم لکه په Cent کښې. په دغه ډول د هغه فونیم دپاره، چې په عمومي ډول په "J" سره ښودل کېږي کله کله د G توری استعمالېږي لکه په gem کې. دغسې هم د ځینو فونیمونو دپاره دوه ترکیبي توري یا ډاډه گراف Digraph استعمالېږي لکه th د thin لومړۍ فونیم Ch د chin لومړۍ فونیم او sh د shin لومړۍ فونیم او ng د sing د اخر فونیم دپاره. په دې املاء کښې نورې گډوډۍ هم شته، چې زه نه غواړم دلته په تفصیل پرې وغږېږم.

اوس به دا وگورو، چې په پښتو لیک او مروج املاء کښې د فونیم او گرافیم د مطابقت اصل څومره نیمگړې دے.

د "ښځه" او "پسته" کلمات په بېلو بېلو فونیمونو مختوم دي، مگر لیکل کېږي په عین ښه، مگر د "گل" او (...) د کلماتو تر "ک" او "غ" نه وروسته فونیمونه رت سره یو دي، خو یو یې په "ل" ښودل کېږي او بل یې په "ول". دغه ډول هم د "لور-د مور لور" او "لور-د لور آله" او "لور-رحم" مورفیمونه

د فونیمونو له مخې یو بل سره کاملاً فرق لري، مگر معمولاً په یو ډول لیکل کېږي.

د "ز" تورے لږ تر لږه دوه جلا جلا فونیمونه ښیي. د "ښ" تورے لږ تر لږه درې سره جلا فونیمونه ښیي. په عمومي ډول سره مونږ د "خولۍ" د کلیمې لومړۍ فونیم تل د "خ" په واسطه ښیي. اما کله کله بیا عین فونیم د "ښ" په واسطه ښیي. د "خولۍ" او "راغلی" وروستی برخه د فونیم له نظره عین شے دے، مگر لیکل کېږي په بېلو بېلو ښو. یعنی "لی" او "لے" ځینې فونیمونه یو وخت په دوو تورو یعنی digraph سره ښودل کېدل لکه د "ن" فونیم، چې "نر" لیکل کېده. او لنز vowels فونیمونه یا اکثر په مروج املاء کښې د تورو په واسطه نه ښودل کېږي او یا کله کله ښودل کېږي هغه په یو گډوډ او غیر منظم ډول دي.

۲_۴. لنډه دا، چې نننۍ پښتو املاء یا مروج رسم الخط د فونیم او گرافیم د مطابقت د اصل نه کاملاً لري او یوې جدي توجه ته اړه لري. د دې دپاره، چې پښتو ته یوه کره املاء یا رسم الخط او یا حتی د لیک سستم وضع شي او په دې ترتیب هغه خنډونه، چې د لیک او لوست د زده کړې په لاره کښې پراته دي لرې شي، لازمه ده د دې اصل د تطبیق کوښښ وشي، چې هر لومړنۍ فونیم د یوه توري یعنی گرافیم په واسطه وښودل شي.

البته دا، چې دغه کار د عمل په دنیا کښې هم امکان لري او که نه؟ دا داسې سوال دے، چې د پوهنې او تخنیک له نظره یې ځواب کاملاً مثبت دی، یعنی دا یوه ډېره بسیطه خبره ده، چې پښتو ته دې یو نوے او د "فونالوجي" داساساتو سره سم رسم الخط ترتیب شي.